

MĚSTSKÉ
DIVADLO MLADÁ
BOLESLAV

MARVINŮV POKOJ

Scott McPherson

BESSIE Já mám štěstí, že mám tátu a Ruth.
LEE Hmm...
BESSIE Poznala jsem v životě tolik lásky. Když se ohlídnu, vidím tolik lásky.
LEE Mají tě moc rádi.
BESSIE Tak to nemyslím... Chci říct, že já mám ráda je. Mám velké štěstí, že jsem dokázala mít někoho tak moc ráda. Štěstí, že jsem mohla někoho tak milovat. Velké štěstí.

Scott McPherson (1959 – 1992)

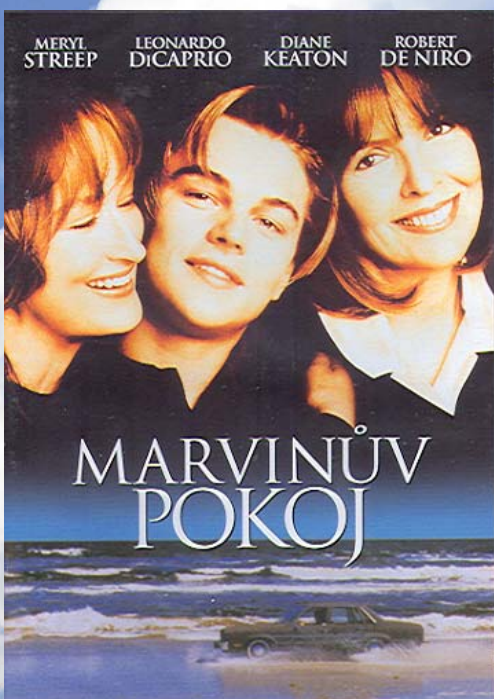
Narodil se 13. října roku 1959 ve městě Columbus ve státě Ohio.

Marvinův pokoj začal psát roku 1988. Bylo mu 29 let. Premiéra hry byla v únoru 1990 v Chicagu (Goodman Theatre Studio).

Za *Marvinův pokoj* získal autor cenu New York Drama Desk Award za nejlepší hru roku.

Roku 1992 byl natočen stejnojmenný film (v hlavních rolích s Meryl Streep a Dianou Keaton), k němuž Scott McPherson sám napsal scénář. Diane Keaton získala za roli Bessie nominaci na Oscara. Scénář k filmu autor dokončil několik týdnů před svou smrtí.

Přál si „žít aspoň tak dlouho jako Ježíš“. Zemřel na AIDS 7. listopadu 1992 v Chicagu, několik dní po svých 33. narozeninách.

AUTOROVA PŘEDMLUVA KE HŘE MARVINŮV POKOJ

První „umírající“ člověk, kterého jsem poznal, byla moje babička. Mrtvého člověka už jsem znal. Byl to můj otec. Táta byl kdysi automobilový závodník a pak prodával volkswageny a měl tři malé kluky. Odvezl domů slečnu na hlídání a cestou zpátky narazil do telefonního stožáru, zabil se a na několik hodin přerušil telefonické spojení na východ od města Columbus. Ale otce jsem nikdy nebral jako „umírajícího“. Byl živý – a najednou zkrátka mrtvý.

To moje babička „umírala“. Zmožená rakovinou odpočívala v pokoji nahoře, kde měla u postele jediný televizor v domě. Kdo se chtěl dívat třeba na pořad Eda Sullivana, a to já chtěl, musel se taky dívat na babičku, reklamy a pravidelné injekce morfia. Tahle situace dítěti nepřipadala ani podivná, ani morbidní.

Babiččinou hlavní pečovatelkou se stala moje matka. Vychovávala tři děti, starala se o domácnost a na půl úvazku pracovala v obchodním domě. Moje matka, která na vysoké studovala moderní tanec a proti přání rodičů si vzala automobilového závodníka, na sebe tu-

hle odpovědnost vzala se strašným odhodláním – bála se, že kdyby povolila, zjistila by, že prchá opačným směrem a nás nechává, abychom si poradili sami.

Dnes je mi jednatřicet a můj milý má AIDS. I naši přátelé mají AIDS. Staráme se o sebe navzájem, ti méně nemocní o ty, kterým je hůř. A chvílemi ten neuvěřitelně drsný osud překonává láska a vzájemná péče.

Většina lidí nás má za „umírající“. Ale když se umírání stane způsobem života, význam toho slova se rozostří.

*Scott McPherson
Chicago, leden 1992*

MARVINŮV POKOJ

Scott McPherson

Překlad: Dana Hábová

Výprava: Marta Roszkopfová

Režie: Helena Glancová

Osoby a obsazení:

Bessie

Lee, její sestra

Ruth, jejich teta

Dr. Wally

Hank, Leein syn

Charlie, Leein syn

Dr. Charlotta

Ředitelka Domova

s pečovatelskou službou

Bob, zřízenec v recepci

Karolina FRYDECKÁ

Eva REITEROVÁ

Věra KUBÁNKOVÁ j. h.

Petr BUCHÁČEK

Ivo THEIMER

Filip BAŘINA j. h. /

Vincent NAVRÁTIL j. h.

Lucie MATOUŠKOVÁ

Eva HORKÁ

Pavel NEDVĚD

Představení řídí

Text sleduje

Pavel Nedvěd

Alena Stryhalová

Premiéra 15. února 2013 na Velké scéně MDMB

Po divadelní premiéře napsal Frank Rich v New York Times recenzi, v níž označil *Marvinův pokoj* za „jednu z nevtipnějších her roku, stejně jako jednu z nejmoudřejších a nejdojemnějších.“

Martin Andrucki (ve studii o hře): „... Ačkoliv je *Marvinův pokoj* ve skutečnosti místem umírání, je paradoxně také místem, kde je život, v mnoha ohledech bezútešný, prožíván s vřelostí a láskou...“

„...*Marvinův pokoj* přináší originální pohled na nepotlačitelnou podstatu lidského ducha tváří v tvář smrti...“

David Richards napsal roku 1997 ve Washington Postu: „... Snad je *Marvinův pokoj* přesně to, co měl Scott říct světu, než ho opustil...“

PŘÍSLOVÍ A VÝROKY SLAVNÝCH NA TÉMA „SMRT“

Celý lidský život není nic jiného než cesta ke **smrti**.

(Seneca)

Dave Lister: „To když **umřel** děda mně, bylo mi teprve šest, dostal jsem od každého kupu dáreků jako o Vánocích. Přál jsem si, aby se to stalo ještě pár lidem, abych si doplnil celý lego. Babička se mi to pokoušela vysvětlit, že jako odešel a že už se nevrátí. Jasně že mě zajímalo, kam že šel. Říkala, že je moc šťastnej a že odešel tam, co moje zlatá rybka. Tak jsem si myslel, že ho spláchli do záchoda. Myslel jsem, že je hned za tou vohnutou rourou. Posílal jsem mu tam jídlo a časopisy, aby měl co číst. A nakonec mě poslali k dětskému cvokaři, protože mě našli s hlavou v míse, jak čtu fotbalový výsledek.“

(Červený trpaslík)

Každý z nás dluží přírodě svoji **smrt**.

(Sigmund Freud)

Kladná stránka je, že **smrt** je jedna z mála věcí, které se dají vykonávat vleže.

(Woody Allen)

Nevíme nic o životě, jak bychom mohli vědět něco o **smrti**?

(Konfucius)

Jdi do boje vesele, neboť **mrtví**, kteří se nesmějí, jsou oškliví.

(Jack London)

Smrt se neřídí našimi plány.

(Molière)

Poznávat **smrt** bez lásky, toť holý děs. Poznávat život s láskou, toť množství blaha a množství děsu. Poznávat život bez lásky je lidské hovadství.

(Karel Čapek)

Smrt jednotlivce je tragédie, **smrt** miliónů je statistika.

(J. V. Stalin)

Smrtí může každý člověk zaplatit jen jednou.

(William Shakespeare)

Je možné se **smrti** vyhýbat, ale nelze se jí vyhnout.

(latinské přísloví)

Rakev je piroh dřevěný, masem nadívaný.

(ruské přísloví)

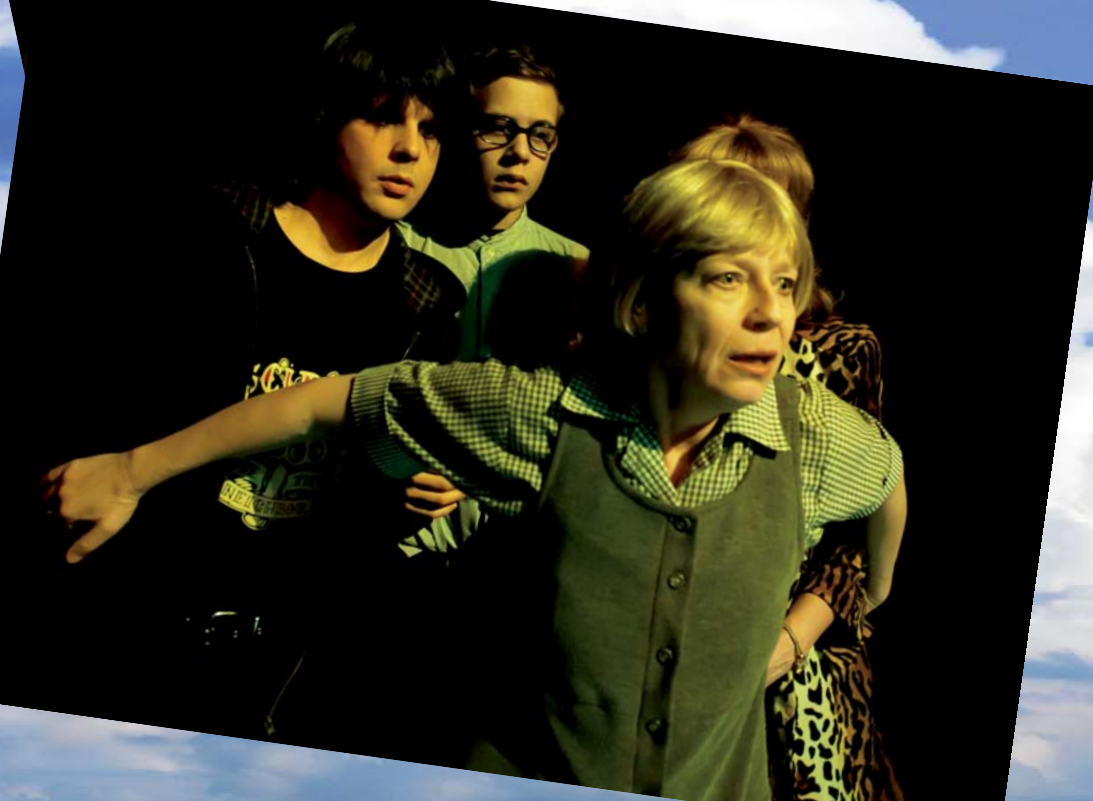
Jsou tři věci, kterým se člověk nedokáže podívat do tváře.

Slunce, **smrt** a zubař.

(francouzské přísloví)

Na placení a **umírání** je vždy času dost.

(italské přísloví)

OTÁZKY PRO VĚRU KUBÁNKOVOU

Co pro Vás znamená postava tety Ruth, hra Marvinův pokoj a setkání s paní režisérkou Glancovou?

Když jsem si text Marvinova pokoje přečetla, byla jsem uchvácená. Je to výjimečná hra, která popisuje života takový, jaký zkrátka je. Ve vši své komplikovanosti i jednoduchosti. Největší režijní i herecký problém této hry je, že mluví o nejvážnějších věcech člověka s humorem tak laskavým, že jsme se při zkouškách sami velmi bavili a smáli se. Postava tety Ruth je krásná, ale cesta k ní je náročná a namáhavá. Režisérka Helena Glancová je totiž nesmiřitelný bojovník s hereckými kliše a navyklostmi. Žádné „šup sem, šup tam šuplík“. Jak to ale udělat, aby herecká pravda byla zároveň pravdou mou a pravdou mojí postavy? Režisérka Glancová je lodivod, se kterým se nebojím pustit i na rozbouřené moře a hledat. Mohu zkoušet a dopouštět se omylů. A to je pro herce velký luxus.

Co si myslíte, že je hlavním tématem Marvinova pokoje, které může oslovit diváka 21. století?

Láska a tolerance. Ano, zní to jako kliše, ale je to prostě pravda. Situace v této hře však není až tak průhledná, má zákruty a odbočky. Myslím, že se všemi postavami hry se divák může zcela ztotožnit a aplikovat na sebe a svoje zážitky a zkušenosti. Je to hra pro lidi a o lidech. Bohužel mi připadá, že současný svět je stále povrchnější, právě proto bych si přála, aby si

naše inscenace našla k divákům cestu. Někdy je dobré se zastavit a zapřemýšlet o těch banálních pravdách, na které zapomínáme.

Když porovnáte divadlo a divadelní svět svých začátků s dneškem, jak si současné divadlo stojí? Co Vám imponuje a co naopak zneklidňuje nebo dokonce pobuřuje?

Možná je to jenom můj pocit, ale zdá se mi, že, když jsem s divadlem začala, netočilo se vše do takové míry kolem peněz. Divadlo se samo neživí. Potřebuje sponzory. Příspěvky od státu jsou minimální, zvláště v oblastních divadlech. Ta musí chrlit jednu premiéru za druhou, vyhledávat zájezdy často do velmi vzdálených míst; herci se vrací pozdě v noci domů a ráno zkoušejí – věčný kolotoč. A mají co dělat, aby uživilí rodinu. Velmi obdivuji své kolegy, kteří v těchto podmínkách, za malý peníz, pracují s plným nasazením, pokorou a oddaností, protože mají svou práci – divadlo – rádi. Druhou věcí, kterou na divadle přímo nesnáším, jsou násilné aktualizace a povrchnost. Přece Orestés je postava starořeckých tragédií, která mstí smrt otce, a proto zabíjí matku. Jde o archetyp lidského chování. A já nepotřebuju vysvětlení, že Orestés je vlastně voják z Blízkého Východu a Trójská válka je válečný konflikt v Perském zálivu. Ale jinak musím říct, že divadlo i po těch letech mám a dělám pořád ráda.

Vedoucí provozu: Josef Charvát, **jevištní mistr:** David Havlík, **světla:** Jiří Rendvanský, Zdeněk Ulman a Pavel Jareš, **zvuk:** Veronika Cikraiová, **garderoba:** Helena Fukárková, Eva Nováková a Jitka Postránecká, **vlásenky:** Jarmila Urbanová a Marie Drahozalová, **rekvizity:** Vladislav Jirků, **stavba:** Bořek Rochovanský, Michal Málek, Zdeněk Sedlář, Luděk Vyrtych, Petr Zeleň, Jan Ulman, Josef Charvát ml. a Jiří Pilař. **Dekorace vyrobili:** truhlářské práce – Michal Rendvanský, **kašérské práce** – Ivo Plass, **čalounické práce** – Petr Novák, Benátky nad Jizerou a Petr Missig, Ostrava, **zámečnické práce** – Josef Kindl, **malířské práce** – Jaroslav Macháč, Ostrava, **kostýmy ušila** – Marie Dopitová, Ostrava.

Zřizovatelem divadla je město Mladá Boleslav. Inscenace vznikla za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Středočeského kraje. Vydalo Městské divadlo Mladá Boleslav k premiéře hry Scotta McPhersona „Marvinův pokoj“, dne 15. února 2013. 3. premiéra 19. sezóny (115. premiéra samostatného MDMB).

Ředitel: Mgr. František Skřípek, umělecký šéf: MgA. Pavel Khek. Program připravili: Petr Mikeska, Jitka Kotíková. Foto: Martina Venigerová. Tisk: Tiskárna Perfecta, Mladá Boleslav.

Veškerá práva k provozování díla zastupuje DILIA, občanské sdružení, divadelní, literární a audiovizuální agentura, Krátkého 1, 190 03 Praha 9 – Vysočany.

generální sponzor

ŠKODA

patron představení

